

Per l'octubre del 1993, als *Fulls* núm. 47, Xavier Brullet i Tenas, enginyer industrial mataroní, va analitzar les transformacions de la indústria de Mataró entre els anys 1962, l'any de la gran nevada, i el 1992, trenta anys després.

Novament, l'any 2004, als *Fulls* núm. 78, comentà els canvis de la indústria mataronina la dècada 1992 i 2002 incidint en l'estat i les expectatives de futur del sector industrial de la ciutat.

Avui, passats deu anys més, i coincidint amb la publicació als *Fulls* de dues monografies sobre la indústria mataronina dels anys 1893 i 1913, ens parla de les perspectives de la indústria de Mataró en l'actual moment de crisi.

PERSPECTIVES DE LA INDÚSTRIA DE MATARÓ

En els articles de l'any 1992 i 2002, analitzava des d'una visió personal la situació de la indústria a Mataró, en el sentit d'entendre la indústria com les activitats que produeixen productes.

En aquells articles, hi descrivia la situació del moment i m'atrevia a fer uns pronòstics o expressar les accions a fer per mantenir l'activitat econòmica i, sobretot, industrial a Mataró.

Concretament, en relació amb les conclusions que feia l'any 2002, podem dir que en general la indústria a Mataró ha experimentat un decreixement important. L'any 2002 ja no quedava pràcticament indústria metal·lúrgica i actualment la situació és igual o pitjor.

La indústria química és on era, amb Procter & Gamble com a principal actor que, per sort, ha realitzat importants ampliacions, la qual cosa fa preveure el seu manteniment per bastants anys, i alguns tints que encara mantenen un cert nivell d'activitat; també podem

Vista de les instal·lacions de l'empresa Procter & Gamble, a la Riera d'Argentona.

Foto Joan Castellà-MASMM

considerar la nova factoria del Pla d'en Boet de la multinacional Hartman (antiga Unitex).

Les arts gràfiques han disminuït el nombre d'indústries i es mantenen les poques que queden amb moltes dificultats.

Tal com comentava l'any 2002, la indústria alimentària té escassa importància i es limita a petites indústries semiartesansals.

La construcció és l'activitat que més ha disminuït, si bé a Mataró mai no ha estat una indústria, sinó un servei, i les poques indústries que

Fàbrica Vilaseca,
carrer de Capmany.

Foto: Joan Castellà-MASMM

Som una ciutat amb un nivell de serveis regulars, però tampoc és una activitat que pugui omplir el buit de la manca d'indústria. Cal remarcar els esforços de l'Administració en el suport al Tecno-campus i altres centres educatius que segur que són la base d'un major coneixement.

L'esperança de mantenir i augmentar el pes de la indústria a Mataró està en el creixement dels petits tallers de diverses

existien, de fabricació de mosaic, bigues, bòbiles, etc., han desaparegut totalment, i ha quedat exclusivament la fabricació de panot que es va traslladar a un polígon industrial de Cabrera de Mar.

Tanmateix, la davallada de la construcció ha aportat un percentatge molt elevat de l'augment de l'atur a Mataró.

Quant a la indústria tèxtil, aquesta es manté a un cert nivell, si bé han tancat algunes fàbriques, realment encara és una part important de la indústria. Tant si són industrials amb confecció pròpia com si dissenyen i fan fabricar a altres països i comercialitzen des de Mataró, al meu entendre, mantenen un acceptable nivell d'activitat. La indústria tèxtil encara és la indústria més important de Mataró, amb tots els sectors auxiliars i complementaris (químic, gràfic, etc.).

Tot i la situació actual, crec que l'activitat industrial és imprescindible per assegurar un equilibri econòmic a Mataró. No som una ciutat turística, tot i que tenim possibilitats de millorar en aquest camp a causa de la bona climatologia que tenim, la platja, el port, el paisatge, etc.

especialitats, que, a causa de la seva estructura, poden mantenir-se i esperar temps millors.

L'altra esperança és l'evolució de la globalització en el sentit que es comença a notar un petit moviment de retorn d'activitats que s'havien deslocalitzat a altres països, principalment a Àsia i Àfrica, a causa dels problemes de lliurament ràpid del producte, el major cost del transport i també les tensions socials que poden créixer als països emergents, sobretot a la Xina.

Tanmateix, haig de confessar que el nivell industrial de Mataró està baixant i no hi ha símptomes propers de millora, les esperances indicades en el paràgraf anterior són més un desig que una realitat clara, perquè la indústria de producció tingui un pes econòmic important a Mataró.

Resumint, el present no és bo i el futur no es veu gaire engrescador per a la indústria a Mataró.

Xaxier Brullet i Tenas